

TIRITAMIM

Rõõmsat alanud kooliaastat!

Suvi on seljataha jäänud ja pihlakate punakas värv annab meile märku, et sügis ongi taas käes. Loodan südamest, et vaheaeg on olnud lõõgastav ja kõik toomkooli õpilased on saanud aktiivselt puhata ning oodanud koolikaaslastega kohtumist.

Enne puhkusele jäämist ülen-das kõigi meeli laulu- ja tantsupidu, millest toomkooli koorgi osa võttis. Meie koori lauljatele oli see esimene kogemus ja ületada tuli ennast mitmelgi korral. Rongkäik oli väga pikk, aga kui iga 10 meetri tagant hüüdis mõni lapsevanem või sõber „Elagu toomkool!“, pühkis see viimsegi väsimuse. Mudilaste laulu sai nautida peo teisel päeval ja meie asukoht laval oli nii hea, et lausa mitmel korral leidsime end pildilt või ekraanilt. Suurepärase tunde lõi seegi, et kuna olin aasta jooksul koos tütreaga laule õppinud ja mõnes prooviski osalenud, julgesin peol ka ise laval seista ja kaasa laulda. See oli võimas! Täna veelkord südamest õpetajaid, kes nende päevadega ametis olid: õpetajad Kaja, Tiit, Kaie ja Mirjam. Suur aitäh ka Anette ja Laurenile emale Liinale, tänu kellele said lapsed vormi selga. Ekstra suur tänu aga kuulub laululastele. Te olite väga-väga tublid!

Suvi on olnud taas remontimise aeg. Esimesed klassid alustasid uutes klassiruumides ja viimased pintsli tõmbesid said tehtud vahetult enne 1. septembrit. Ka siin saan taas tänada meie lapsevanemaid, kes on olnud abiks nii kolimisel kui ruumide koristamisel. Lisaks vabanesid kaks väikest ruumi keldrikorrusel, mis andis võimaluse laiendada kooli sööklit ja garderoobi.

Alates sellest õppeaastast asus toomkoolis tööle õppealajuhataja Lea Krall. Kool on

kiiresti kasvanud, mistõttu tekkis juba eelmisel õppeaastal vajadus, et direktoril oleks n-ö parem käsi õppe- ja kasvatustöö alal. Õppealajuhataja korraldab koolielu koostöös direktori ja õpetajatega ning algatab õppetegevuses tarvilikke uuendusi. Ta osaleb kooliarenduses, pidades silmas kooli huve ja koolidevahelist koostööd, samuti toetab huvialategevust, planeerib eelkoolitööd ja on kooli- ja koduvaheline suhtleja.

Lea Krall on kogemustega õpetaja, kellel on suurepärase arusaama, kuidas toomkooli visiooni ja missiooni igapäevases koolielus tulemuslikult ellu viia. Koostöövalmidus, empaatiavõime, hea suhtlemisoskus ja kannatlikkus on need iseloomujooned, mis peaks ühel heal toomkooli õpetajal ja õppealajuhatajal olema. Võime olla rahul – Lea on need kõik olemas!

Muid suuri muudatusi algav õppeaasta koolielus ei too. Omamoodi stabiilsus peaks looma kooliperes rahuliku töömeeleolu. Nii saame uutele õpilastele ja õpetajatele julgustajateks olla, et nad kiiresti kooliperre sisse elaksid.

Soovin kõigile – õpilastele, peredele ning õpetajatele – head alanud kooliaastat ja loodan, et iga väiksema tarkusetera saab külvatud viljakasse mulda!

Direktor Egle Viilma kogumas jaksu kooliaastaks.

Kaasteeliste

Tallinna Toomkool sündis uuesti, kui Eesti Vabariik tähistas taasiseseisvumise 20. aastapäeva. Kool, mille algusaega teatakse 13. saj keskpaigast, läks Euroopas puhkenud sõja jalust ära mõned kuud varem, kui Eesti kaotas esimese iseseisvuse. Seega, toomkool on tegutsenud sunnitud pausidega enam kui 700 aastat, olles vanim Eestis tegutsev kool.

Rahvusvahelised võrdlused näitavad, et Eesti haridus on Euroopas koos Soomega tipus. Samas näeme, et see tugineb peamiselt pähe õpitud tarkusel, mitte noore inimese hakkamasaamisel tänases avatud ja digitaliseerunud maailmas. Traditsioonilise teadmistepõhise ning uusi teadmisi äratava „õhinapõhise“ hariduse ühendamine on Eesti üldhariduse võtmeküsimus. Toomkool saab siin olla eeskuju ja vedaja, mitte nostalgiline sabassõrkija.

Toomkool on üks vähestest Eesti koolidest, kus poisid ja tüdrukud õpivad eraldi. Kaasaja võrdsustavas maailmas võib see tunduda igandina, kuid ometi sünnime poiste või tüdrukutena. Sellepärast annab see meile lastevanematena lootust, et toomkoolis õppivad lapsed saavad oma arengule sobiva hariduse ja on hiljem Eesti rahva jätkajad.

Toomkool ei ole valmis. Teekond kestab palju aastaid, igavesti. See on tee laste juhatamiseks maailma, mis on ilmselgelt teistsugune, võrreldes keskkonnaga, kus ise noorena arenesime. Seepärast on meil kõigil võimalus ja õigus kaasa rääkida, kui saab midagi paremaks teha või muuta. Teel olemine tähendabki ju seda, et saame oma paremate teadmiste alusel teha valiku, kuhupoole minna. Selles mõttes saavad nii kooli juhtkond kui õpetajad olla eelkõige teejuhid, kelle toel lastevanematena saame lastele õigete valikute suunda näidata. Jumala kõnetamine on siin vast igati asjakohane.

Peep Mühlis, Eriku (4P) isa
SA Tallinna Toomkool nõukogu liige

HR HALJASORU AJALOOVEERG

Toomkool Rootsi ajal

(algus eelmises lehenumbris)

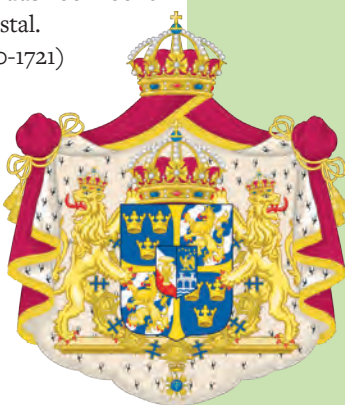
- 1642. aastal andis piiskop Joachim Jhering (ladina Joachimus Jheringius; rootsi Joachim Iheringius) toomkooli õpilastele ülesande koguda annetusi, lugedes eestikeelsest ABC-raamatust talurahvale ette palveid ja lauldes vaimulikke laule. Koolipoisid hulkusid igal aastal mitu kuud neile määratud ringkonnas annetusi kogudes ning selle aja jooksul ununes kõik koolis omandatu.
- Piiskop Joachim Jhering on tuntud selle poolest, et 1641. aastal laskis ta trükkida esimese teadaoleva eestikeelse aabitsa.
- Piiskop Joachim Jheringi ajal (1638-1657) oli Tallinna Toomkooli õitseaeg Rootsi ajal.
- 1643. aastal käis piiskop Joachim Jhering välja idee, et gümnaasium viidaks all-linnast Toompeale. 1646. aastal lükkas rüütelkond tagasi piiskop Joachim Jheringi soovi asendada korjandused rüütelkonna mõisatelt võetava kindla maksuga.
- Rootsi ajal oli Tallinna Toomkoolis õpilasi järgmiselt: 1627 – 30 õpilast, 1638 – 50 õpilast, 1664 – 70 õpilast.
- Õpilaste koolist väljalangemise peapõhjus Rootsi ajal oli vaesus.
- Rootsi ajal jätkasid toomkooli õpilased peamiseltoma haridusteed 1632. aastal rajatud Tartu Ülikoolis (Academia Gustaviana).
- Tartu Ülikoolist oli oma kõrghariduse saanud enamik rootsiaegseid Tallinna Toomkooli rektoreid.
- 1634. aastal sai Tallinna Toomkooli rektoriks Johann Haquinus Forselius, kelle poeg Bengt Gottfried

Forselius rajas Tartusse (piiskopimõisa) koolmeistrite seminari, mis tähendas kihelkonnakoolide võrgustiku loomist üle Eesti ning seda, et eesti rahvas õppis lugema ja kirjutama.

- Vene-Rootsi sõja ajal (1656–1661) toomkool kiratses ning 1667. ja 1678. aastal märgitakse, et koolimaja on lagunemas.
- 1680. aastatel lõpetati toomkoolis ladina keeles õpetamine.
- 1680. aastatel oli Tallinna toomkoolis tüli sakslaste ja rootslaste vahel. Nimelt väitis Tallinna Toomkiri rootslasest pastor Ruuth, et toomkooli allakäigus olevat süüdi kaks saksa rahvusest õpetajat. Nad olevat korjandustest saadud raha omavahel ära jaganud, nii et õpilastele vaevalt midagi üle jäi. Ruuthi arvates tuli kooli juhtimine sakslaste käest ära võtta ning määrata sellele ametikohale edaspidi rootslane, sest enamik õpilasi olevat olnud rootslased.
- 1684. aastal hävis Toompea suur-tulekahjus ka Tallinna Toomkooli maja.
- Tallinna Toomkooli uus koolihoone valmis alles 1691. aastal.
- Põhjasõja ajal (1700-1721) Tallinna Toomkool vires. Sõja- ja katkuajal kasutati koolimaja algul katkulaatsaretina ning seejärel mitmesaja garnisonisõduri majutuspaigana.

▲ Tallinna vaade 17. sajandil.

Rootsi kuningriigi vapp.

Ussimaarjapäev

8. septembril on rahva- ja kirikukalendris väike maarjapäev ehk ussimaarjapäev. Selle püha tähistamist alustati juba 1400 aastat tagasi Jeesuse ema Püha Neitsi Maarja sünnipäevana.

Pärimuse kohaselt sündis Maarja Naatsareti linnas vaga abielupaari Joakimi ning Anna ainsa lapsena nende vanas põlves. Neil ei olnud last pikka aega. Ükskord läks Joakim ühe suure püha ajal Jeruusalemma templisse ohverdama. Seal hakkas ülempreester ja ka ülejäänud rahvas teda noomima, pidades teda patuseks ja väärituks Jumalale ohvrit tooma, kuna Jumal polnud Joakimit lastega õnnistanud. Joakim kurvastas väga, läks tagasi koju ning kõneles templis juhtunust oma naisele Annale. Nad kurvastasid mõlemad väga ja palvetasid Jumala poole, paludes halastust. Äkitselt ilmus Annale ja Joakimile ingel, tuues kaasa ettekuulutuse tütre sünnist, kes Jumala armust õnnistatuna ilmale tuleb ja kellele tuleb nimeks panna Maarja. Anna sünnitas tütre ning vanemad viisid Maarja juba kolmeaastasena templisse ja lasksid ta seal Jumalale pühitseda. Pärimuse kohaselt jäigi Maarja sellest ajast templi juurde elama, kuna tema vanemad ise olid juba liiga elatanud. Maarjale õpetati templis Jumala seadusi ja käsitööd.

Eesti rahvakalendris märgib 8. september usside urgupugemise aega. Vanarahvas vältis sel päeval metsa minemist, et lasta madudel rahu urguga pügeda. Valitses ka ketramis- ja õmblemiskeeld, mis aitas muistse uskumuse kohaselt vältida madude nõelamist. Selleks kuupäevaks pidid põldudel olema lõpetatud koristus- ja külvitööd (rukkikülv ja viljakoristus). Ussimaarjapäevaks on valminud õunad.

Urmas Viilma Kaplan

Sünnipäevalapsed ...

September

05.09.2006 - 8 Rene (1P)
05.09.2004 - 10 Henri (4P)
08.09.2004 - 10 Mattias Aurelius (3P)
12.09.2003 - 11 Jan Andrews (4P)

Oktoober

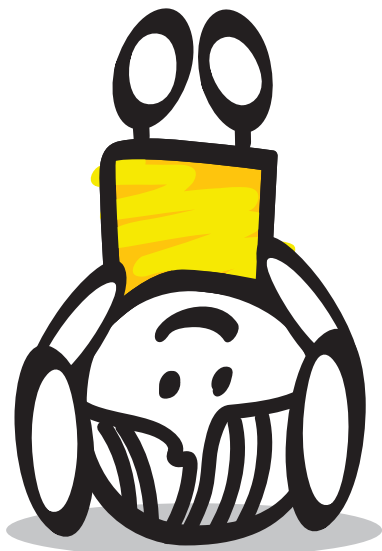
04.10.2004 - 10 Jakob Eduard (4P)
05.10.2006 - 8 Remi Rasmus (2P)
08.10.2003 - 11 Sergei Sibul (4P)
12.10.2004 - 10 Mikk (3P)
13.10.2004 - 10 Anna Martina (3T)
18.10.2005 - 9 Sonja (2T)
19.10.2005 - 9 Liisa (3T)
21.10.2005 - 9 Mari Ann (2T)
22.10.2004 - 10 Karl Otto (3P)
22.10.2003 - 11 Erik (4P)
23.10.2004 - 10 Henry (3P)

November

01.11.2004 - 10 Carl-Robert (3P)
06.11.2005 - 9 Liisa (2T)
06.11.2005 - 9 Christopher Mark (2P)
11.11.2004 - 10 Rebekka (3T)
14.11.2005 - 9 Marion (2T)
17.11.2005 - 9 Sulev (2P)
18.11.2004 - 10 Enrico (3P)
22.11.2004 - 10 Olger (3P)
25.11.2006 - 8 Hanna-Reeli (1T)

... ja Sünnipäevala- täiskasvanud

õp Aivar (kehaline kasvatus) 13.09.
Vilja (assistent) 14.09.
õp Ahti (saksa keel) 17.09.
Peeter (majaperemees) 25.09.
õp Tiina (saksa keel) 06.11.
õp Piret (ballett) 24.11.

Lapsevanema koolimõtisklus

Indrek Nuume, Mardi (1P) isa

Minu poeg Mart Nuume asus 1.septembril esimeses klassis õppima. See on oluline hetk. Võib öelda, et lapsepõlv saab oma loogilise jätku, kuid edasi läheb see ikkagi veidi teistmoodi. Meelde tulebki enda esimesse klassi minek 21 aastat tagasi – esimene tund, kui kõik endale pinginaabri said valida, ning millegipärast on meeles ka kollased vahtralehed.

Tänapäeva lapselt eeldatakse, et kui ta esimesse klassi läheb, siis ta oskab soravalt lugeda, teab peast korrutustabelit, valdab vabalt võõrkeelt, ühesõnaga laulab-tantsib-ja-lööb-trummi. 21 aastat tagasi see päris kindlasti nii ei olnud. Võib-olla oli sellest hilisemas elus palju kasu, et puudus üldine pinge ja dressuur ning lapsepõlv oli pikk. Ka ülikooli sai omal ajal mindud mitte hea töökoha saamiseks ettevalmistusi tegema, vaid pigem lapsepõlve pikendama. Ei saaks öelda, et elu selle tõttu oleks metsa läinud.

Üheks oluliseks valikukriteeriumiks toomkooli kasuks oli see, et lapsel oleks hea koolis käia. Täiskasvanute maailma kistakse lapsed tänapäeval nagunii varakult, kuid kool võiks aidata pikendada seda toredat lapseksoleku aega. Mulle tundub, et toomkooli õpetajatel jagub hoolt ja armastust oma kooli õpilaste vastu. See on kõige olulisem.

Ma tahaks, et Mardil tekiks huvi õppimise ja teadmiste omandamise vastu. Esimestes klassides laotakse ju edaspidiseks vajalik vundament. Loomulikult soovin, et kool aitaks kodu lapse kasvatamisel ning et õpetatavad

väärtused oleksid paigas. Toomkoolis tundub see nii olevat.

Kooli valikul oli ka dilemma, kas väike või suur kool. Eks on omad head ja vead mõlemal. 21 aastat tagasi alustasin oma kooliskäimist 38-õpilaselises klassis. Ma arvan, et klassi suuruses väga vahet pole. Küsimus on pigem heades õpetajates. Ka suurema õpilastearvuga klassis on võimalik, et õpetajal jagub tähelepanu kõigile. Palju sõltub ka õpetaja oskusest aine huvitavaks teha. Võib-olla ei ole see nii aktuaalne nooremates klassides, aga põhikoolis ja gümnaasiumis on see juba päris oluline.

Loomulikult tahaks ma, et Mart saaks elus hakkama. Väike kartus on selle ees, et tegemist on poisteklassiga, see on veidi võõras. Ja hindend võib-olla ei olegi nii olulised, ma olen rõõmus, kui tean, et Mart annab endast alati parima. Mida ütlen Mardile kooliteele kaasa? Tulevad meelde oma vanaonu sõnad, et Eesti mees peab õppima nagu hull. Pea püsti ja rind ette!

**Loomelabor annab teada, et toomkooli iga-aastane
advendiaja saabumise tähistamine toimub**

29. novembril 2014

Märkige see päev oma kalendritesse ja
kohtume toomkooli pere seltsis novembris.

TÄHT - õpetaja Kaie

Tähe rubriigis praotame ust toomkooliga seotud inimeste ellu, küsides neilt igapäevaste asjade kohta. Selle kohta, mida nad teevad siis, kui koolima- ja ukse enda järel sulgevad. Samuti tunne huvi, kuidas nende inimeste elukogemus on toonud nad toomkooli.

Seekord räägib meile oma loo Kaie Kadaksoo, 4. poiste klassi juhataja ja tüdrukute kehalise kasvatuse õpetaja.

Lapsepõlv

Olen sündinud Saaremaal. Mul oli väga muretu ja õnnelik lapsepõlv, mis möödus väikelinnas. Elu oli nagu Astrid Lindgreni lasteraamatus. Mäletan seda, et olime kogu aeg õues. Lapsi oli hoovides väga palju. Korraldasime olümpiamänge, ehtasime onne, mängisime luuremänge, talvel uisutasime tundide viisi liuväljadel, kus mängis muusika. Tihti olid varbad külmast punased ja kanged. Olime terved nagu purikad ja riielda saime ainult selle eest, et olime liiga kaua õues. Mulle on alati väga meeldinud lugeda ja minu lapsepõlve lemmikraamatud olid „Kolm musketäri” ja „Kapten Granti lapsed”. Olin lapsena suur unistaja, tahtsin väga olla oma raamatukangelaste moodi ja elada sama seikluslikku elu. Veel kogusin kommi-pabereid ja loodusmarke.

Haridus

Kooli läksin Kingissepa algkooli, olin kohusetundlik ja korralik õpilane. Alklassides õppisin viitele, laulsin laulukooris, käisin loodussõprade ringis ja trennis. Mulle meeldis väga koolis käia. Minu ema ja isa olid treenerid, nad läksid Tallinnasse tööle ning ka minul tuli kooli vahe-tada. Tallinnas õppisin spordiinter-naatkoolis. See oli selline kool, kus lisaks koolitundidele oli kaks kuni kolm treeningut päevas ja nädala-vahetustel olid võistlused. Õpilased

elasid kõik ühiselamus ja sealt olen saanud endale sõpru terveks eluks. Laagrites ja võistlustel käisin väga palju ja võin öelda, et sõitsin terve Nõukogude Liidu risti-põigiti läbi. Tegelesin kergejõustikuga ja kuulusin ka Eesti koondisesse. Mul on ka mõned Eesti meistritiitlid. Parimaks saavutuseks jäi Nõukogude Liidu noorte meistrivõistluste pronksmedal mitmevõistluses. Koolis olid minu lemmikained ajalugu ja kirjandus. Mulle ei meeldinud füüsika ja keemia. Oleksin tahtnud õppida ajalugu, aga aeg oli väga keeruline. Mulle on alati meeldinud lapsed ja elukutse valik ei olnud minu jaoks raske, sest teadsin, et tahan sellist tööd, mille üheks osaks on lapsed. Kuna sporti oli minu ümber natuke liiga palju, ei läinud ma õppima kehakultuuri. Õppisin Tallinna Pedagoogilises Instituudis algklasside õpetajaks.

Töö

Olen töötanud õpetajana 30 aastat. Alustasin Järveotsa gümnaasiumis, siis töötasin spordikoolis treenerina, edasi tuli Tallinna Reaalkool, kus olin 17 aastat. Toomkool tuli minu ellu just õigel ajal – tore väike kool, kus kõik tunnevad kõiki. Mulle meeldib toomkoolis see eriline side, mis on tekkinud laste, vanemate ja õpetajate vahel. Probleemid lahendatakse üksteist austades ja aidates, mitte süüdistades. Ma ei ole kunagi oma elukutsevalikut kahetsenud ja arvan, et see on maailma parim töö. Lastega koos töötamine on vaheldusrikas ja lõbus. Oma töös olen alati püüdnud järgida põhimõtet, et kool peaks olema koht, kuhu kõik lapsed tahavad rõõmuga tulla, kus leitakse sõpru ja nalja peab ka saama, sest õppimine on tõsine asi. Sporditegemine on õpetanud mind ka kaotama ja ebaõnnestumise korral ennast kokku võtma. Mitte keegi meist ei saa elus hindeks ainult viisi või ei käitu

Kiirusepiirang
77 km/h! ▶

kogu aeg eeskujulikult. Hindan väga lapse pingutust ja võimet ennast ka halvema hinde puhul kokku võtta või kaotusest õppida.

Vaba aeg

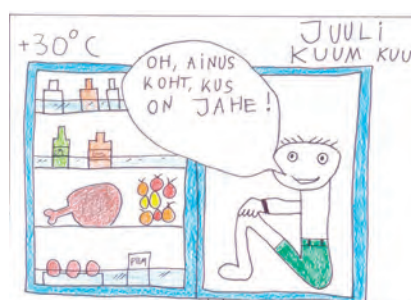
Kõige rohkem meeldib mulle vaba aega veeta koos oma perekonnaga. Mul on kolm last – kaks tütart ja üks poeg. Üks tütar töötab ja õpib Inglismaal, teised lapsed õpivad Eesti ülikoolides. Mehega käime tihti looduses, tavaliselt sellistes kohtades, kus on vähe inimesi. Lisaks on peres ka taksikoer Amanda. Armastan väga lugeda, vaadata filme, kuulata klassikalist muusikat, käia teatris, kontserdil, näitusel. Minu lemmikud on ajaloolised filmid ja head komöödiad. Armastan eriti Inglise kriminulle, seriaale, loodusfilme. Kunagi ei vaata ma õudusfilme. Samuti jälgin ma sporti. Sellel suvel olin suur jalgpallihuviline ja minu lemmikvõistkond Saksamaa tuli maailmameistriks. Minu lemmiksportlane on sprinter Usain Bolt.

Igal võimalusel lähen oma Saaremaa suvekoju, kus puhkan, ujun, korjan marju ja keedan mahla ning moosi. Õnnelik olen veel sellegipoolest, et mul on palju häid sõpru. Tore oleks, kui ka toomkooli lapsed peaksid mind oma sõbraks.

Kui õpetaja Kaie oli õpilane Kaie.

KOOMIKS •
Norman Karits (3P) ja
tema pere

TÄHEKE - Ott Marten Peikel

Tähekeses rubriigis kajastatakse toomkooli lapse mõtteid ja tegemisi. Seekord saame tutvavaks Ott Marten Peikeliga, kes on heledapäine, suve hakul 8-aastaseks saanud ja sellest sügisest toomkooli 2P klassi poiss.

Mida sa kõige rohkem peale suvevaheaega ootasid?

Kohtumist oma klassikaaslastega, et saaks jälle neid näha ja nendega koos olla. Ootan väga kohtumist terve oma klassiga.

Mida sa kõige rohkem õppida tahaksid?

Keemiat! Eriti just keemialaborit – erinevate ainete kokkusegamist, et näha, mis juhtub. Samuti, et saaks teha erinevaid katseid, selliseid nagu haisupommid, tossupommid, paugud jms.

Keemia on kindlasti tore ja põnev aine, kuid sellel aastal veel siiski sul seda koolis õppida ei õnnestu. Nii et tee palun valik nendest ainetest, mis sul sellel aastal 2P klassis on?

Siis valin ma kehalise kasvatuses – olen suve jooksul nii palju värskes õhus ringi jooksnud, et olen nüüd palju kiirem kui varem. Samuti inglise keele – see oli üks põhjus, miks toomkoolis õppida tahtsin, et siin on juba esimesest klassist iga päev inglise keel ja olen suve jooksul seda ise ka veel juurde õppinud.

Mida sa suvel tegid ja mis sulle kõige rohkem meeldis?

Aeg Hiiumaal meie uues maakodus oli kõige ägedam. Seal saab ronida puude otsa, võtta õunu ja kreeke ja süüa nii palju kui jaksad. Meeldis lõket teha. Käisime ka naabritel külas. Neil on kaks kitse, üks lehm, nelikümmend kana ja viis kukke. Seal sai ka heinapallide otsas hüpata. Hiiumaal käisin ka Pühalepa muusikafestivalil. Kontsertide ajal olin mina küll batuudi peal, sest see oligi seal lastele mõeldud. Suvel käisime kogu perega ka Lottemaal. Olime seal neli tundi, kuid ikka ei jõudnud kõike ära vaadata. Aeg läks väga ruttu. Mulle meeldis väga unistamistund ja seiklusrada koos Bruno isa Matiga meeldis ka. Suve alguses käisin külas ka oma pinginaabri Gustavi maakodus ja seal oli ka väga tore.

Kes sulle sinu elus kõige tähtsamad on?

Perekond ja sõbrad.

Mis sulle elus kõige tähtsam on?

Õppimine.

Sul on kaks väiksemat venda?

Kõige väiksem vend Johan (1 a) on väga armas. Ta ei oska veel rääkida, aga temast saab ikkagi juba aru. Luukas (4 a) on ka tore, kuid temaga me vahel ka tülitseme. Siis aga lepime jälle ära.

Mis on sinu lemmikvärv?

Punane. See on juba väikesest peale mulle kõige rohkem meeldinud. Isegi mu vanker oli punane, kuigi seda ei valinud ma endale ise.

Mis aastaaeg sulle kõige rohkem meeldib?

Kui saaksin valida, siis võiks olla vaheldumisi suvi ja jõulud ning vahepeal ka Halloween.

Kelleks sa tahad saada?

Dirigendiks. Nii koori- kui orkestridirigendiks. Tahan dirigeerida Eestis ja välismaal. Ma tean, et selleks, et saada heaks dirigendiks, peab palju õppima, lisaks muusikale ka keeli. Ma tean seda, sest mu isa on dirigent. Mulle meeldib ka väga muusikat kuulata. Tihti kuulan mõnda lugu, mis mulle meeldib, kümme korda järjest. Kuulan igasugust muusikat.

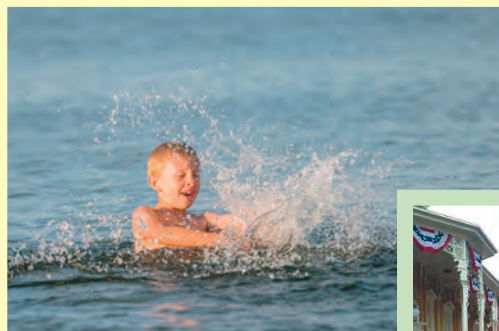
Mida oma koolikaaslastele uue kooliaasta alguses soovid?

Õpilastele soovin head õppimist ja õpetajatele head õpetamist. Õpetajatele soovin ka häid õpilasi, selliseid, kes ei karju ega löö teisi, kes kuulavad sõna.

Rõõmsat kooliaastat kõigile!

Killuke suveelamusi

◀ Remi Rasmuse (2P) suvi.

▼ Birgitta-Simi (3T)
kohtumine Disney ja Minniga.

▲ Victoria (3T) papagoiga
Miami liblikamaailmas.

Johannes Mattias (2P) ▶ käis
isaga arheoloogilistel kaevamistel
Läänemaal Maidlas. Kaevati mui-
naskalmet. Sellel pildil puhastab
ta sõbraga kalme kivistikku välja.

◀ Oskari (3P)
Muravei ja sõbrad.

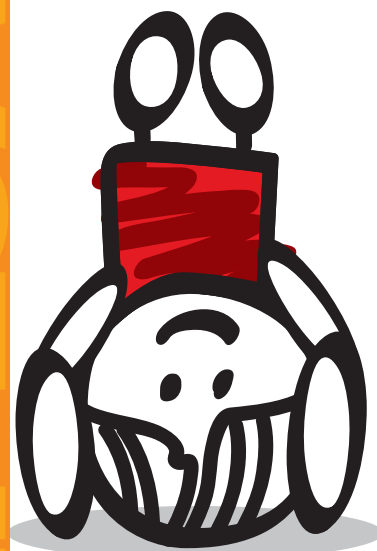
▼ Rebekka (3T) õnnelik
hunniku otsas Käärmus.

◀ Lucia (1T) Hiiumaal
surfamas.

2 T klassi tüdrukud ▶
Mirjam ja Lauren
koos väikeõdedega

Saara Kaptein, 3T

12 aastat

Essas klassis õpid sa
eesti keelt ja matemaatikat.

Teises klassis loodusest

õpid juba loovusest.

Kolmandas on kolmas tase –

mõttele, see ei ole vale.

Neljandas on täitsa lust,

lausa tore on see just.

Viendas sa oled juba,

õpetajad esimesse sind ei luba.

Kuuendas taevas särab päike,

sa ei ole enam väike.

Seitsmendas on mõnel vuntsid

neid peavad ajama suured koolijuntsid.

Kaheksandas on nii lahe,

keemias katseid teha tore.

Üheksandas ära arva, et sa oled väike,

mõne tuba täis on meigikarpe.

Kümnendas, kaks aastat veel,

siis oled juba tööle teel.

Anette Loviisa Kurvits, 3T

Suvi

Suvel hea on olla õues!

Mine õue, küll Sa näed

sidrun, apelsin, banaan

lõunamaadel kasvavad,

aga meil on vaarikas ja maasikas,

neist me rõõmu tunneme,

neid ka hästi tunneme.

Aga suvel kõige parem,

et saab minna ujuma.

Ema, tule randa kohe,

muidu vesi külmaks läheb.

Üks, kaks, kolm, neli

juba rannas oleme,

plärs, plärs ja suvi läbi,

lund nüüd hakkab sadama,

pats, pats, küll on lumi täna paks.

Toomkool laulupeol

FOTOS: REELI LUVIK

XXVI laulu- ja XIX tantsumpidu Tallinnas on jäänud seljataha suvesse. Nüüd on veidi aega mõelda, mida selline pidu tegelikult tähendab meile kõigile. Toomkooli mudilaskoorile ning muusikakooli koorile, kes me kõik kokku moodustasime laulupeol 35-lapselise Tallinna Toomkooli koori (olime vist ka noorim kollektiiv!), oli see ausalt öeldes väga tööine ning päris raske aasta.

Laulud mudilaskoori repertuaaris ei olnud kergete killast ja et neid kahe kooriga koos laulda, korraldasime eelmisel sügisel laululaagri ja tegime lisaks oma proovidele ühisproove enne esinemisi ja ettelaulmisi. Kogu see töö kandis vilja: viimasel ettelaulmisel sai meie noor koor 9,5 punkti kümnest võimalikust, mis on päris tubli tulemus! Tundub, et kõik aasta jooksul tehtud sajad kordused ja laste reaktsioonid nagu „Ma ju laulsin juba korra, õpetaja muudkui tahab uuesti ja veel korrata!”, „Jälle see laul, ma ei jaksa enam!”, „Miks ma pean siin käima, need laulud on nii rasked!”, „Kas kooriproov on juba läbi?” ning õpetajapoolsed „Sa ei pea siin kooris käima, kuid kui tuled, siis tööta kaasa!”, „Võtame uuesti, palun vaata mu sõrme otsa, palun istu sirgelt, palun ära lobise, teeme nüüd lauluhäält ka!” jne on jäänud ka tööprotsessi sisse. Kevadel õppisime paar uut lugu emadepäevaks ning need tundusid juba väga kerged laulda! Ja kui küsisin meie selle aasta esimeses kooriproovis, kellele laulupidu meeldis, tõstsid lapsed lausa kaks kätt!

Nüüd need imelised laulupeo päevad ise. Meie koor kogunemas Vabaduse väljakul, sirgete ridade moodustamine rongkäiguks ning ka nende hoidmine, pikk tee laulukaare alla, vanemad poisid meie kooli logo kandmas; koor endasse ahmimas kogu seda tuhandete pealtvaatajate, laulude, pillihäälte, tervituste melu. Kui hakkasime lauluväljakule lähenema, oli kõigil poistel kindel soov ise kooli nime nähtaval hoida!

Möödumine kõigist laulupeo dirigentidest! Palju samme sööma ja tagasi, supiports ja jäätis käivad ka laulja staatuse juurde! Ja siis pühapäevane mudilaskoori ühisproov lõõskava päikesega, kus meie koori lapsed esmakordselt laulukaare suures mudilaste ühendkooris koos dirigente jälgisid ning oma laule laulsid! Kogunemine laululava külgedel kui suures sipelgapesas ja kulgemine lavale kõigi nende tuhandete inimeste ette! Vaimustav kogemus! Kes jäi oma perega ka edasi laulupidu jälgima, sai ellu kaasa võimsa ja maast kergitava ühistunde.

Koos õpetaja Maretiga täname kõiki lapsi tubli töö ja kannatlikkuse eest, lapsevanemaid aga julgustamise ja abi eest nii proovidesse jõudmisel, transpordil kui ka meie koori kena vormi organiseerimisel.

Palume Taevaisalt ikka õnnistust toomkooli koorile meie edasises töös.

Jõuluvanale võiks juba vaikselt kingikoti idee saata: nii laulu- kui ka tantsupeo DVD on suurepärase võimalus neid ülendavaid hetki külmadel talveõhtudel taaselustada!

Teie õpetaja Kaja

Tere, Tiritamm!

Head uut kooliaastat! Loodetavasti saate hoo sisse ja toredaid ning põnevaid lugusid jagub igasse lehenumbri!

Küllap on suveelamusest ja selle tähendusest arusaaminegi kõigil erinev. Mõne jaoks on see reis kuhugi kaugemale, aga teisele on see seiklus suvekodu lähedases metsas. Rääkisin oma väikese sõbra Jan Andrewsega teie üleskutse teemal ja küsisin, kas tohin mõnda meie pere suvesündmust jagada. Need elamused võivad argiaskeldustes tunduda tavalised, aga meile töid need suurt elevust.

Küllap on kõik poisid elus proovinud kala püüda? Mõnel hajub tahtmine varsti, aga mõnel jagub pikalt püsivust ja soovi ikka ja jälle õng pihku võtta ning lanti loopida. Jan on vist seda viimast sorti. Ilmselt oma isa Jaanise eeskujul. Jan on üksikordult mere ääres käinud. Kuid koos isaga mere ääres olles täitus ta suur unistus ... ükskord püüda haug.

Kui mitu tundi oli juba konksu leotatud ja vaid paar ahvenat kätte saadud, otsustati selleks korra asi lõpetada. Jan Andrews tegi oma viimase viske ... ja oh üllatust, ühtäkki oli miski justkui õnge otsas. Jan arvab algul, et küllap see jälle kõrkjate ja mererohu taha takerdus, aga siis märkas, et kala on siiski konksu otsa hakanud. Pisut sikutamist ja varsti lendaski saak suure kaarega kivide vahele. Ja kui siis selgus tõsiasi, et see polnud mitte ahven, vaid korralik haug, oli rõõm ja erutus nii suur, et võttis kalamehe lausa elevusest värisema. Koju saabus Jan kui kangelane sõjast ja rõõmu ning rahulolu jagus nii talle kui kogu perele mitmeks päevaks. See haugipoiss oli korralik purikas – pool meetrit pikk ja kaalus ühe kilo. Sellise saagi üle oleks ka vana kalamees rõõmustanud! Jan Andrews otsustas, et pakub pala enda püütud haugi ka klassikaaslastele oma sünnipäeval, 12. septembril.

Päikest ning sooja sügist soovides
Jan Andrews Roosi (4P) papa, Andrus Roos

LEIA TÄHTEDE HULGAST SÕNAD, MIS KOOLIAASTALE OLULISED

toomkool	vanalinn	koolikott
perepäev	tiritamm	pinal
koolivorm	riidehoid	direktor
klassijuhataja	laulukoor	tallinn
toomkirik	kontrolltöö	töövihik
õpetaja	vahetund	vapp
klassiõhtu	tüdrukud	poisid
vaheaeg	ekskursioon	klass
sõbrad	tõukeratas	rula

Tiritamm ootab piltmõistatuse ja sõnamängu vastuseid 12. detsembriks aadressil toimetus@toomkool.ee. Vastusele lisa kindlasti oma nimi ja klass, sest lahendajate vahel loosime välja auhinnad

Sõnamängu vastuse saad meile toimetada kahel moel.

Esiteks, tee lahendatud ristsõnast telefoniga pilt ja saada see meiliaadressil toimetus@toomkool.ee.

Teiseks, lõika lahendatud sõnamäng välja, pane ümbrikusse, kirjuta sellele Toimetus, Apteegi 3, Tallinn 10146, kleebi peale mark ja vii ümbrik posti.

Eelmise, suveteemalise sõnamängu õigete sõnade leidmise eest sai auhinna Mello (3P) ja piltmõistatuse lahendas ära Victoria (3T). Pildil oli Stenbocki maja (praegu asub selles Eesti Vabariigi valitsus), kus tsaariajal oli mõnda aega Tallinna Toomkooli pansionaat.

Kes on pildil ja millistes filmides on ta mänginud?

Tiritamm ütleb AITÄH! **Kaiele** ja **Eglele**, **Indrekule** ning **Peebule**, **Urmasele**, **Algile** ja **Normanile**, **Kristile** ja „papa” **Roosile**, **hr Haljasorule**, ja lastele, kes oma suveelamusi jagasid. Suur tänu teile kaasaelamise, kaastegemise ja toetamise eest!

TIRITAMM KUSTUB SINDKI KAJASTAMA TOOMKOOLI JA TEMA LASTE ETTEVÕTMISI ning

jagama oma mõtteid, kuidas lehte sisult ja vormilt edasi arendada. Tere tulemast!

Lehe kokkuseadjad ja toomkooli laste vanemad: Rene Altrov, Iris Metsmägi, Liina Kurvits ja Tarvo Tangsoo toimetus@toomkool.ee

